

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

Εἰς σκέψεις
σοβαρὰς δεῖν νὰ ἐμβάλῃ πάν-
τας τοὺς διὰ τὰ μακεδονικὰ
πράγματα ἐνδιαφερομένους ἢ
ἀπὸ τῆς κοινῆς τῶν Δυνάμεων πρὸς τὰ Κράτη
τοῦ Αἴμου διακονώσεως καὶ ἐντεῦθεν παρατη-
ρουμένη ἐπίτασις τῆς δράσεως τῶν βουλγαρικῶν
συμμοριῶν, ἃς διοργανοῦσι καὶ ἐκποστέλλουσιν
εἰς τὴν Μακεδονίαν τὰ ἐν Σόφίᾳ ἐδρεύοντα
κομιτάτα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἐπισήμους
διαβεβαιώσεις ἃς παρέσχεν ἡ Βουλγαρικὴ Κυ-
βέρνησις ἐν τῇ πρὸς τὰς Δυνάμεις ἀπαντήσῃ
τῆς περὶ τῆς ἀκρας αὐτῆς ἐπιθυμίας, ὅπως συν-
τελέσῃ εἰς τὴν εἰρήνευσιν τῆς ἐν λόγῳ χώρας,
καὶ κατ' ἀκολουθίαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐν
αὐτῇ ἔργου τῶν Δυνάμεων.

Ἡ δράσις αὕτη τῶν κομιτάτων δὲν πρέπει
νὰ ἐξηγηθῇ ἀπλῶς ὡς προσπάθεια πρὸς ἀνά-
κτησιν τοῦ ἡπολεσθέντος ἐξ αἰτίας τῆς Ἑλλη-
νικῆς καὶ τῆς Σερβικῆς ἀμύνῃς ὑπὸ τῶν Βουλ-
γάρων ἐδάφους. Διότι, οἱ ἐν Σόφίᾳ κάλλιστα
γινώσκουσιν, ὅτι ἡ δράσις τῶν συμμοριῶν τῶν
ἀδύνατον εἶνε νὰ μὴ προκαλέσῃ ἐκ νέου τὴν
ἐνοπλον ἀντίδρασιν οὐ μόνον τοῦ Ἑλληνικοῦ
καὶ τοῦ Σερβικοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ Τουρκι-
κοῦ στοιχείου, καὶ ὅτι ἐπομένως, δὲν ἔχουσι νὰ
κερδήσωσι τίποτε. Ἀλλὰ, κατ' ἀκολουθίαν,
εἶνε τὰ παρακινουῦντα τοὺς Βουλγάρους εἰς τὴν
τοιαύτην τακτικὴν ἐλατήρια, καὶ ἴσως αὐτὰ
ταῦτα ἐπιδιώκουσι τὸν ἐκ νέου σχηματισμὸν
ἐλληνομακεδονικῶν καὶ σερβικῶν σωμάτων,
ὅπως ἀναστατωθῇ πάλιν ἡ χώρα καὶ ματαιωθῇ
τελείως πᾶσα προσπάθεια τῶν Δυνάμεων πρὸς
εἰρήνευσιν τῆς Μακεδονίας καὶ βελτίωσιν τῆς
διοικήσεως αὐτῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Μυστε-
γείου προγράμματος, τοῦ θεμελιουμένου ἐπὶ τοῦ
δόγματος τῆς Τουρκικῆς ἀκεραιότητος.

Ἄλλ' ἡ τοιαύτη τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ἠγε-
μόνος Φερδινάνδου πολιτικὴ τυγχάνει ἀρὰ γε
αὐθόρμητος, ἢ προέρχεται ἐκ κρυφίων ὑποκινή-
σεων ἐκ μέρους μιᾶς ἢ δύο ἐκ τῶν μεγάλων
Δυνάμεων, ζητουσῶν νὰ δημιουργήσωσιν εὐλο-
γοφανῇ ἀφορμὴν πρὸς ἐνεργότεραν αὐτῶν ἐν προ-
σεχεῖ μέλλοντι εἰς τὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρ-
κίας ἐπέμβασιν ;

Τὰς τοιαύτας σκέψεις ἡμῶν ἐνισχύει ἡ διὰ
τῆς Παρισίνης «Πρωίας» δημοσιευθεῖσα, καὶ
ὑπὸ τοῦ «Πεσταίου Λούδ» σχολιασθεῖσα δῆλω-
σις τοῦ ἐν Παρίσις πρὸ τινος εὐρισκομένου ἐπὶ
τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ρωσσίας Ἰσ-
βόλσκη, εἰπόντος ὅτι ἡ Ρωσσία, ἀφοῦ ἤδη ἐξε-
καθάρισε τινὰς κακὰς ἀρξαμένας ἐπιχειρήσεις
αὐτῆς διὰ τῶν μετὰ τῆς Ἰαπωνίας καὶ μετὰ
τῆς Ἀγγλίας περὶ τῶν ἀσιατικῶν πραγμάτων
συμβάσεων τῆς, εἶνε ἡδὴ ἐτοίμη νὰ δράσῃ ἐνε-
ργότερον ἐν τῇ ἐγγὺς Ἀνατολῇ, συνεχίζουσα
τὴν πατροπαράδοτον πολιτικὴν τῆς. Καὶ ἐὰν
λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ Ρωσσία ἔχει ἀπόλυτον
ἀνάγκην ν' ἀνακτήσῃ ὅσον τᾶχιστα τὸ γόητρόν
τῆς διὰ τινος ἀξιολόγου ἐν τῇ διεθνῇ πολιτικῇ
ἐπιτυχίας ὅπως ἀνορθώσῃ τὰ ἐαυτῆς ἐσωτερι-
κῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς, πειθόμεθα ἔτι μᾶλλον,
ὅτι τὴν φορὰν ταύτην τὰ βουλγαρικὰ κομιτάτα
ἐργάζονται ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κατ' εἰσηγήσεις
ἐκ Πετροπόλεως, καὶ ἐξυπηρετοῦσι σκοποὺς
ρωσσικοὺς καὶ οὐχὶ βουλγαρικοὺς.

Διότι, πραγματικῶς, ἡ ἐξακολούθησις τῆς
δράσεως τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν ἐν Μακε-
δονίᾳ καὶ ἡ συνεπεία ταύτης ἐπιδείνωσις τῆς
ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐκρύβουλο καταστάσεως οὐδὲν

βουλγαρικὸν συμφέρον εἶνε δυνατόν νὰ ἐξυπη-
ρετήσῃ. Ἡ πιθανωτέρα τῆς τοιαύτης βουλγα-
ρικῆς ἐνεργείας συνέπεια ἔσται ἡ ἐξαγρίωσις
τῶν Τούρκων, οἵτινες, ἐξαντλουμένης ἐπὶ τέ-
λους τῆς ὑπομονῆς τῶν, καὶ βλέποντες τὸν κίν-
δυνον ὃν διατρέχει ἡ ἐν Εὐρώπῃ θέσις τῶν, δὲν
εἶνε διόλου παράδοξον νὰ ἐπιτεθῶσιν κατὰ τῆς
Βουλγαρίας τὴν προσεχῇ ἀνοιξίν, ὅπως διὰ πο-
λέμου ἐπιβάλωσιν αὐτῇ τὴν ἡσυχίαν. Ἰσως δὲ
τὴν στιγμὴν ἐκείνην νὰ καταδοκῇ καὶ ἡ Ρωσ-
σία διὰ νὰ ἐπέμβῃ ὅπως σώσῃ δῆθεν τὴν Βουλ-
γαρίαν, πράγματι δὲ ὅπως τὴν καταλάβῃ στρα-
τιωτικῶς καὶ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ὑπὲρ τὸ δεῖν
παραταθεῖσαν βουλγαρικὴν ἀνεξαρτησίαν, χάριν
τῆς ὁποίας δὲν ἔχουσε βέβαια τόσον αἷμα πρὸ
τριάκοντα ἐτῶν ἡ Ρωσσία. Τότε, ἡ ἀγγλικὴ
ἀντιζηλία καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ δυσπιστία εἶχον
ἀφαίρεισι ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Ρωσσίας τοὺς
καρποὺς τῆς νίκης τῆς. Σήμερον μεταβληθείσης
τῆς διεθνούς καταστάσεως, ἡ Ρωσσία ἀπλού-
στατα θέλει λάβει κατοχὴν τοῦ καρποῦ τῆς
ἐν ἔτει 1877 νίκης τῆς, εἰς ἀντιστάθμισμα πα-
ραχωρήσεων καὶ θυσιῶν εἰς ἃς ἐσχάτως ὑπε-
βλήθη ἐν Ἀσίᾳ. Αἱ ἀπόψεις αὗται τῆς διεθνούς
πολιτικῆς, αἱ δυστυχῶς λίαν πιθαναί, ἐπιβάλ-
λουσιν ἡμῖν μερίμνας σοβαρωτάτας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ἐπισήμως ἀγγέλλεται ὅτι ἰσχυροτάτη βουλ-
γαρικὴ συμμορία προσέβαλε τὸ ἐν ἐπικαίρῳ
θέσει ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Μοριχόβου
ἐλληνικὸν χωρίδιον Τσέγγελ καὶ κατέστρεψεν
αὐτὸ ἐξ ὀλοκλήρου. Ἐπυρπολήθησαν ἅπασαι
αἱ ἐκ προηγουμένων καταστροφῶν περιωζό-
μεναι 10 οἰκίαι καὶ 20 ἀποθήκαι καὶ 11 ἀχυ-
ρῶνες, πλήρεις ἐκ τῶν ἐφετεινῶν ἐσοδεῶν.

Ἐπίσης ἀγριωτάτη προσβολὴ ἐγένετο κατὰ
τοῦ χωρίου Ὀψίρινας ὑπὸ στίφους κομιτατζή-
δων ὁρμηθέντων ἐκ Μπούφι. Τὰ γυναικόπαιδα
τῆς Ὀψίρινας ἤρξαντο φεγγοντα εἰς τὰς ἐκτὸς
τοῦ χωρίου χαράδρας καὶ δάση ὅπως διασωθῶσιν.
Οἱ κομιτατζήδες ἤρξαντο εὐθὺς πυρπολοῦν-
τες τὰς οἰκίας τοῦ χωρίου. Ἀλλὰ οἱ ἄνδρες φαί-
νεται ὅτι ἡμύνθησαν, ἰδίᾳ δὲ ὁ ἱερεὺς ἡμύνθη
ἡρωϊκῶς.

Τρίτη προσβολὴ τῶν Βουλγάρων ἐγένετο
κατὰ τοῦ ὀρθοδόξου χωρίου Ὀρμάνι τῆς περι-
φερείας Βοδενᾶ. Ἐπυρπολήθησαν 5 οἰκίαι καὶ
τὰ θύματα ὑπολογίζονται εἰς δέκα.

Ὅλων τούτων ἐνεκεν οἱ κάτοικοι τοῦ Πισσο-
δερίου φοβούμενοι προσβολὴν κατὰ τοῦ χωρίου
τῶν ἐζήτησαν δι' ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλείσης εἰς
Φλωρίναν ἐπιτροπῆς τὴν μέριμναν τῶν τουρκι-
κῶν ἀρχῶν.

Μετὰ τὰς ἐπιθέσεις τῶν Βουλγάρων κατὰ
τῶν χωρίων Ὀψίρινας, τοῦ Περιστερίου καὶ τοῦ
Τσέγγελ τοῦ Μοριχόβου, ἀγγέλλεται ἐπισήμως
ὅτι νέα προσβολὴ ἐγένετο ὑπὸ ληστανταρτικοῦ
στίφους κατὰ τοῦ χωρίου Πόλωκ τοῦ Μοριχό-
βου, ὅπερ ἐντελῶς καταστράφη.

Κατὰ τὰς ἐκ Σόφιβις ἰδιωτικὰς εἰδήσεις, οἱ
Βούλγαροι μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἐπικαί-
ρων χωρίων Τσέγγελ καὶ Πόλωκ ἐπετέθησαν
κατὰ τῶν ὑποκειμένων χωρίων Μπρότ καὶ
Μπάτι.

Εἰς 12 χιλιάδας ὑπολογίζονται οἱ εἰς τὴν
περιφέρειαν Μοναστηρίου λησταντάρται, οἵτινες
κατὰ σειράν καταστρέφουσι πάντα τὰ χωρία.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ

Ἠγγέλθη εἰς τὸν Πατριάρχην ὅτι ἡ Κυβέρ-
νησις ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Μητροπολίτην Σερρών
κ. Γρηγόριον νὰ ἀρχίσῃ ἐκ νέου τὰς περιοδείας
τοῦ ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν του. Ἐπίσης ἠγγέλθη
ὅτι ὁ ἴδιος μητροπολίτης θὰ δύναται τοῦ λοι-
ποῦ νὰ παρακάθῃται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Διοι-
κητικὸν Συμβούλιον. Μετὰ χάρις τοῦτο ἐγνώ-
σθη ὑπὸ τῆς συνόδου. Ἀπεφασίσθη νὰ γείνουν
πάλιν διαβήματα καὶ διὰ τοὺς ἄλλους Μητρο-
πολίτας. Λέγεται ὅτι εὐμενεῖς διαβεβαιώσεις
διεβιβάσθησαν δι' ὑψηλοῦ τῶν ἀνακτόρων προ-
σώπου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Πατριάρχην ὅτι ἡ
Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος εἶνε διατεθειμένος ὅπως
διατάξῃ νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τῶν Μητροπολι-
τῶν Δράμας, Πελαγονίας καὶ Γρεβενῶν. Δη-
λονότι νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν Μητροπολίτην
Δράμας λίαν προσεχῶς νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν
ἐπαρχίαν του καὶ εἰς τοὺς Μητροπολίτας Γρε-
βενῶν καὶ Πελαγονίας νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς
ἐπαρχίας τῶν, ἐννοεῖται μετὰ τὴν λήξιν τῶν
συνδικῶν αὐτῶν καθηκόντων. Μέχρι τοῦδε
ὅμως δὲν ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις τοῦ σχετικοῦ
ἰσοδῆ, αἱ διαβεβαιώσεις δὲ αὗται παραμένουν
διαβεβαιώσεις καὶ τίποτε περισσώτερον.

— Συνελθόντα εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν ὑπὸ τὴν
προεδρίαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰ-
κουμενικοῦ Πατριάρχου τὰ ἐν τοῖς Πατριαρχεί-
οις ἐδρεύοντα δύο Διοικητικὰ Σώματα, συνεζή-
τησαν τὸ ἐν σχεδίῳ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ συστά-
σης ἐπιτροπῆς καταρτισθὲν ὑπόμνημα, ὅπερ τὸ
Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον θὰ ἀπευθύνῃ διὰ
τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Διπλωματικοῦ σώμα-
τος πρὸς τὰς κυβερνήσεις τῶν Μεγάλων Δυνά-
μεων ἐπὶ τῶν τελευταίων ἐν Μακεδονίᾳ κα-
κουργιῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ληστανταρτῶν
κατὰ τῶν αὐτόθι Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

Διὰ τοῦ ὑπομνήματός του τοῦτου τὸ Οἰκου-
μενικὸν Πατριαρχεῖον ἀνακεφαλαιοῖ καὶ ἀπα-
ριθμεῖ τὰ πολλαπλὰ κακουργήματα τῶν Βουλ-
γάρων κατὰ τοῦ ὁμογενοῦς ἐν Μακεδονίᾳ πλη-
θυσμοῦ, καταλήγον δὲ εἰς τοὺς τελευταίους ἐμ-
πρησμοὺς τῶν αὐτόθι ὁμογενῶν χωρίων, ἐπικα-
λεῖται τὴν ἐπέμβασιν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων
πρὸς κατάπαυσιν τοῦ κακοῦ. Μετὰ λύπης δὲ
παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐκ τῶν νομαρχιακῶν συμβου-
λίων ἀπομάκρυνσις τῶν Ἑλλήνων Μητροπολι-
τῶν παρατείνεται ἔτι, δὲν εἶνε δὲ ἀσχετος
πρὸς τοῦτο ἡ θρασύτης τῶν Βουλγάρων λησταν-
ταρτῶν καὶ τῶν λοιπῶν σχισματικῶν, ὧν οἱ
Ἀρχιερεῖς οἰνοῖ προνομικῶς ἐπιδεικνύουσι τὴν
παρουσίαν αὐτῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω Συμβουλίοις.

— Ἐπιστέλλουσι τηλεγραφικῶς ἐκ Βιέννης
εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Πογκτορεῖον, ὅτι κατ' εἰδήσεις
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, τὸ Οἰκουμενικὸν Πα-
τριαρχεῖον εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀπειλητικῶν πα-
ρατηρήσεων τοῦ Μεγάλου Βεζύρου, σχετικῶς με-
τὰ τὴν πολεμικὴν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου
τῶν Πατριαρχείων «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια»
ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίδα δημοσιεύει
μόνον ἐπισήμους ἐκθέσεις ἐπὶ τῆς δράσεως τῶν
βουλγαρικῶν συμμοριῶν ἐν Μακεδονίᾳ, τονίζει
δὲ ἰδιαίτερώς τὰς κακὰς προθέσεις τῶν προστα-
τῶν τῶν συμμοριῶν τούτων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ δη-
μοσίευσίς τῶν ἐν λόγῳ ἐκθέσεων εἶνε ἐπιβαλ-
λόμενον καθήκον, λέγει, ὅτι αὗται θὰ ἐξακο-
λουθήσωσιν ἀλλαχοῦ, ἐν ᾗ περιπτώσει ἀπα-
γορευθῇ ἡ δημοσίευσίς τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς
Ἀληθείας».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Βιέννη, 8 Νοεμβρίου.—Ο Διάδοχος του Αυστριακού Θρόνου επεδέχθη εκ μέρους του Αυτοκράτορος Φραγκίσκου-Ιωσήφ τον Βασιλέα Γεώργιον άμα τή άφιξει του εις τό ξενοδοχείον εις τό όποιον κατέλυθεν. Ο Βασιλεύς Γεώργιος άνταπέδωκε μετ' όλίγον την επίσκεψιν.

—Η έφημερίς «Τάγεβλατ» επί τή εύκαιρία τής ένταύθα άφιξεως του Βασιλέως Γεωργίου, εξαίρει την σύνεσιν και την ειρηνοφιάν αυτού. Οι Έλληνες, γράφει, κατέχονται από μεγάλον ιδανισμόν, καθόσον ζητούν πράγματα άπραγματοποιήτα. Προκειμένου περί τής έν Μακεδονία δράσεως των Έλληνικών σωμάτων, λέγει ότι συμφέρον τής Ελλάδος είνε νά παύση ή επί πλέον δράσις αυτών, συμβουλεύει δέ την τελείαν ύποχώρησιν τής Ελλάδος εις τās Ρουμανικάς άξιώσεις, τās όποιās εύρίσκει δικαιοτάτας.

Βερολίνον, 8 Νοεμβρίου.—Αγγέλλεται εκ Σόφιας, ότι κατά την τελευταίαν συνεδρίασιν τής Σοβράνιε πάμπολλοι Βούλγαροι βουλευται έκηρύχθησαν ύπέρ τής πρόδεγγίδεως τής Βουλγαρίας προς την Τουρκίαν και τοϋτο προς τό πείσμα τής Σερβίας, ήτις διευθύνεται υπό πολιτικής πανσλαβιστικής. Τα βουλγαρικά φύλλα συνιστούν έντόνως εις την Κυβέρνησιν όπως άνανυστηθί τό ιδιαίτερον Μακεδονικόν τμήμα έν τή ύπηρεσία του Υπουργείου των Έξωτερικών, τό όποιον και πρότερον έλειτούργει έχει δέ πρό πολλού καταργηθί. Ο τύπος τονίζει την ανάγκην τής ύπάρξεως του τμήματος τουτου προς εύχερεστέραν διεξαγωγήν των έργων των άπαιτουμένων διά την Μακεδονίαν.

—Αί Άγγλικάι και Γερμανικάι έφημερίδες σχολιάζουσιν και περιγράφουσιν διά μακρών τās επίσκεψείας του Κάιζερ εις τό Λονδίνον βεβαιούν ότι ο Βασιλεύς Έδουάρδος προσήγγισε την Γερμανίαν προς την Άγγλίαν βελτιώσας τās προαιωνίους έχθρικάς διαθέσεις των.

—Κατά μακράν συνέντευξιν την όποιαν έσχεν ο Βασιλεύς Γεώργιος μετά του Αυτοκράτορος Φραγκίσκου Ιωσήφ και κατόπιν μετά του

Υπουργού των Έξωτερικών φόν Αϊρενταλ, άμφοτεροι παρέδθησαν εις αυτόν την βαρεϊάν εύθύνην, την όποιαν υπέχει ή Έλληνική Κυβέρνησις ως προς την εξακολούθησιν τής έν Μακεδονία άμύνης και ύπέδειξαν εις αυτόν έντόνως ότι όφείλομεν νά ήσυχάσωμεν έντελώς, έπαφιέμενοι εις την μέριμναν και την φροντίδα των Δυνάμεων, των άναλαβουσών την έφαρμογήν των μεταρρυθμίσεων έν Μακεδονία. Επί τή εύκαιρία τής βασιλικής ταύτης συνεντεύξεως ο «Νέος Έλεύθερος Τύπος» επιτίθεται κατά τής Ελλάδος διά την Μακεδονικήν πολιτικήν της

ΔΙΑΦΟΡΑ

—Ο κ. Χρ. Γερωντάκης άφίκετο εκ Κράφης και άνεχώρησεν εις Αίγυπτον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Όσοι μās έγραψαν θά λάβωσι προσεχώς την άπάντησιν.—Παρακαλούνται και πάλιν εκείνοι εκ των συνδρομητών, ότινες καθυστεροϋσι την συνδρομήν των νά έμβάσωσι ταύτην διότι θά άναγκασθώμεν νά άνοίξωμεν λογαριασμούς.

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΝΩΝ τριμηνιαίον περιοδικόν σύγγραμμα συντασσόμενον και εκδιδόμενον υπό **Σπυρ. Π. Λάμπρου** καθηγητού τής Ιστορίας έν τώ Έθνικώ Πανεπιστημίω. Τόμος 4ος τεϋχος γ'. **Περιεχόμενα :** Το Τραπεζοντιакόν χρονικόν του πρωτοσεβαστου και πρωτονοταρίου Μιχαήλ Παναρέτου.—Ιωάννου Παλαιολόγου πρόσταγμα ύπέρ του Φλωρεντινου Παγκρατίου Μιχαήλ Φεδίνη.—Λακεδαιμόνιοι βιογράφοι και κτήτορες κωδικων κατά τούς μέσους αιώνας και επί τουρκοκρατίας.—Οι κώδικες του Νικολάου Πολλάνη.—Κατάλογος των κωδικων των έν Αθήναις βιβλιοθηκών πλην τής εθνικής.—Α'. Κώδικες τής βιβλιοθήκης τής Βουλής.—Επίγραμμα Νικηφόρου Σάρδεων εις Θεόδωρον Γαληνόν.—Παράφουλα.—Νεώτερα χωρία περί Ταβίας.—Έλληνίδες βιβλιογράφοι και κύρια κωδικων.—Ανύπαρκτα όνόματα.—Διόρθωσις εις Λαόνικον Χαλκοκονδύλην.—Ανέκδοτον έγγραφον του 1412.—Πανομοίωτυπον του φ. 296α του Μαρκιανού κώδικος του Παναρέτου.—Πανομοίωτυπον Νικολάου Βουλλωτου.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΝΤΟΜΠΙΤΣΑ

Έν Ιωαννίνοις τό αρχαιότερον όλων, διακρινόμενον διά τās εκλεκτάς αυτού υλικάς, την εύθηγίαν και την έκτακτον προθυμίαν. Συνιστώμεν αυτό εις τούς μεταβαίνοντας εις Ιωάννινα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

Η Έθνική Τράπεζα τής Ελλάδος δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια και εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας στερλίνας, άποδοτέας εις όρισμένην προθεσμίαν ή διαρκώς.

Αί εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι αυτών πληρώνονται εις τό αυτό νόμισμα, εις δ' έγένητο ή κατάθεσις, εις χρυσόν ή δι' επιταγής όψεως (cheque) επ' του έξωτερικού κατ' έκλογήν του όμολογούχου.

Τό κεφάλαιον και οι τόκοι των όμολογιών πληρώνονται έν τώ Κεντρικώ Καταστήματι και, τή αίτήσει του καταθέτου, έν τοις Υποκαταστήμασι τής Τραπεζής.

Τόκοι των καταθέσεων

1	1)2	τοίς	έκατόν	κατ'	έτος	διά	καταθέσεις	6	μηνών
2	»	»	»	»	»	»	»	1	έτου
2	4)2	»	»	»	»	»	»	2	έτων
3	»	»	»	»	»	»	»	4	»
4	»	»	»	»	»	»	»	5	»

Αί όμολογίαι των έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνομαστικά ή άνόνυμοι.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ Δ. Σ. ΑΡΑΠΗ

Είναι τό μόνον Ηπειρωτικόν ραφείον που εύδοκίμως λειτουργεί πρό δεκαπενταετίας. Συλλογή εκλεκτών μαλλίνων ύφασμάτων διά κοστούμια και έπανωφόρια. Τιμαί λογικάι.

Όδός Αϊόλου 66, Είσοδος από την όδον Κολοκotronή και Βασιλικής.

Επί τής όδου Αϊόλου άρ. 210 ο φιλοπρόδος Ηπειρώτης Δ. Χ. Καρράς έχει τό μόνον κατάστημα εις τό όποιον δύναται νά εύρη άγοραστής άπαντα τās ειδής των ζαχαρωτών ήτοι Καραμέλες Μάιστρονι, Μπισκότα άγγλικά, κοφέτα ευρωπαϊκά, τσokolάτα, κασέν άρνόν, Λουκούμια Σύρου, κουραμπιέδες, τσάι Κίνας και Ρωσικόν, προσέτι δέ και άρτους, γερμανικούς, παξιμάδια, τσουρέκια και φύλλα Κρούστας Κωνσταντινουπόλεως και καταΐρι. Ο κ. Καρράς κατέστησε τό κατάστημά του κέντρον τής όδου Αϊόλου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΛΟΥΜΗΣ

Ιατρος

Τέως έξωτ. βοηθός έν τή Παθολογ. κλινική Καραμήτσα και τώ Νοσοκομείω των Μεταδοτικών νοσημάτων και έσωτερικός ιατρός έν τώ Οφθαλμιατρείω.

Σταθμός Α' Βοηθειών

Τύποις Π. Α. Πετράκου

ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ

ΚΑΤΑ
ΑΛΗ ΠΑΣΑ

[Οϋτε ο βεζήρ Αλή πασάς πιέζων τούς προσετώτας τής Ηπείρου και φυλακίζων αυτούς και άναγκάζων νά ύπογράψωσι πράξεις ότι επώλησαν προς αυτόν τās χωρία των, έφαντάζετο ότι ήθελεν επέλθει ή σημερινή κατάστασις διότι και τās χωρία τās οϋτως ύποκύψαντα εις τās άξιώσεις του τυράννου πλην ποσοστού τινος όπερ έχορήγουν επί των προϊόντων τής γής είχαν διατηρήσει μέχρι σήμεραν πλήρη κυριότητα και έλευθερίαν επί τε των βοσκησίμων γαιών και των δασών, τās όποιās νυν ή Σουλτανική επιστασία βιαίως άρπάζει και ιδιοποιείται. Αλλά και τότε άκόμη ότε ο Αλή πασάς ήτο έν Ηπείρω άπόλυτος κύριος και παντοδύναμος, κρεμών και ξεκρεμών χωρίς νά διδῃ εις κανένα λογαριασμόν πολλά χωρία κατώρθωσαν νά μή ύποκύψωσι εις τās άξιώσεις του τυράννου, άλλα μεν διά παγουργιών, άλλα δέ δι' άντιστάσεως άνδρικής και θαρραλέας. Μεταξύ των άντιταγθέντων εις τās βουλήσεις του Αλή καταλέγεται και τό Δελβινάκιον του Πωγωνίου. Κι ένω κατά τό δημόδες άσμα χωραίς και χωριά πικυνοϋσαν τον βεζήρ Αλή πασά ένα χωριό τό Δελβινάκι) δέν τον προσκυνά.

Οι προσετώτες άντετάγησαν, δέν άπεδειλίασαν οϋτε από τās άπειλάς οϋτε από τās φυλακίσεις και έσώθη τό Δελβινάκι. Τούς άγώνας τούτους των συμπατριωτών του έξύμνησεν ο τότε λόγιος Γ. Γαζής.

Θεωρούμεν εύκαιρον νά δημοσιεύσωμεν ένταύθα τό άδημοσίευτον ιστορικόν τοϋτο ποίημα του Γαζή οϋχι λόγω τής ποιητικής αυτού άξιας, άλλ' όπως άποδείξωμεν εις τούς συμπατριώτας ήμύν, ότι καθ' ήν εποχήν και αυτή ή Πύλη ήγανάκει διά τās άτασθαλίας και αυθαιρεσίας του Αλή, εύρέθησαν έν Ηπείρω άνδρες ότινες διά του πατριωτισμού των και του θάρρους των ήνάγκασαν τον τυράννον νά σεβασθῇ τās δικαιαι των. Νεμίζομεν δέ ότι ή αυθαιρεσία του Αλή δέν δύναται νά εξασκηθῇ σήμεραν και εάν εις έκαστον χωρίον εύρεθώσι 2—3 φρόνιμοι και φιλοπάτριδες άνδρες οϋδέις εκ των σουλτανικών επιστατών θά τολμήσῃ νά θίξῃ έκείνα τās όποιās σεβάσθη και αυτός ο τυράννος Αλή πασάς.

Μέρος πρώτον

Ηπείρου κι' Αλβανίας κκκῃ έπιρροή, άστέρων ή τής τύχης ήτον νά γεννηθῇ, εκ σπέρματος Τουρκικής θηρίον νά φκνῇ, Κοσμάς ως τό προσέειπε κκκεις δέν άγνοεῖ. (α) Πρό έννενηντα χρόνων γόνος σποράς κκκῃς γενήθη και έφάνη στο πρόσωπον τής γής. Στο Τεπελένι μέσκι είχε την φωλεάν, (β) έκείθεν την πατρίδα κκκῃν του γενεάν, εκγονος Μουτζόησου Αληπασιζας αυτός Ηπείρου ο δυνάστης τύραννος τρομερός. Αυξάνει κυριεύει έως εις τον Μωριά λαός και πλούτη πέρνει χώρας τε και χωριά. Εις την Ελλάδα όλην κάμνει πολλά κκκῃ, φανεύων, ξολοθρεύων πολυ δέν τό ψηφῃ. πλούσιον προκομένον, και τύπου εύγενῃ, Γραικόν όμου και Τοϋρκον διώκει, και μισεῖ. Το βίό τους τό άρπάζει τιμήν τους άφαιρεί, κορίττicia και παιδιῃ τους κινδύνευσαν πολυ. Προδότης και άχρείους είχε πολλούς μαζύ, »εις τās αϋλάς τυράνων προκόπτουν οι κκκοί.» Και όπου ήτον χώρα ή πόλις ζηλευτή, τό πώς νά την άρπάξῃ τον νοϋν του εῖχ' εκεί, Τζεφλίκι (γ) νά την κάμη δική του νά γενῃ και χώρα νάμῃ μένῃ οϋτ' έλευθερά γῃ, οϋτε κκκῃ νά ζῃση οϋτε νά εύτυχῇ κκκεις, ώσπου όρίζει αυτός και τυραννεῖ. Λοιπόν στην έπαρχίαν Παληαπωγωνικῃς τό Δελβινάκι εῖναι εις τόπος εύτυχῃς, και χώρα ζηλευμένη, κομόπολις κκκῃ,

(α) Ο Άγιος Κοσμάς προσέειπε πάντα τās περί Αληπασιῃ.

(β) Το Τεπελένι Έλληνιστί Τιτούπολις λέγεται. (γ) «Τζεφλίκι» λέξις τουρκική σημαίνουσα γῆν ιδιόκτητον πλουσίον τινός ήν ζεύγη βοών και δούλων ή μισθωτοί γεωργοῖσι δι' αυτόν, έσον ζευγαροχωρί, έλ. γεωργιον

τῃς έπαρχίας όλης πρωτεύουσα αϋτή. Τόπον πολυν όρίζει εύφορον και καλόν ήμερον και δεινδρώδη, εύκρατον ζηλευτόν. Κκκῃ νερά εύγάζει ψυχρά υγιεινά, Κοιλιάς τε και δάστη, έχει πολλά κακά. Βουνα τό καλοκαῖρι νά βόσκουν ζωντανά, ξεχειμυδιῃ όμοίως έχει διά αϋτά. Οι κάτοικοι εύγαίνουν εύρωστοι εύειδεῖς, έξυπνοι πνευματώδεις, καθ' όλα εύφεις. Αλλ' αῖ γυναῖκες μάλλον δείχνουν υπερβολήν στο κάλλος και, »στα ήθη τῷ όντι θαυμαστήν. Λοιπόν αϋτήν την χώραν Αληπασιζας φθονεῖ, μούλκι του (α) νά την κάμη βιαίως την ζῃτεῖ τζεφλίκι νά την πάρῃ πολλά έπιθυμεῖ. (β) Κράζει τούς έντοπίους γλυκά τούς όμιλεῖ, γῖλ νά του την πουλήσουν νά γένουν έδικοί. Αλλ' όλοι άντιτείνου» κκκεις δέν συμφωνεῖ πατρίδα νά πωλήσῃ και σκλάβος νά γενῃ. Αληπασιζας θυμώνει εξάπτει» εις όργήν, και τούς Δελβινακιώτας βάζει στην φυλακήν. μέσα στο Τεπελέτη τρεῖς μήνας τούς κρατεῖ, με βάναν στο σκότος σκληρά τούς τυραννεῖ. Αλλ' οι Δελβινακιώται έβγήκαν άπ' εκεί, με μέσα και με φίλους άφοβοι σταθμοί, ύπερ πατρίδος όλοι πρόθυμοι και πιστοι με όρκους δεδεμένοι επάγρυπνοι άεί, ένόσω ζούν και εῖναι επί τῃς γῃς αϋτοι ποτε νά μή άφήσουν πατρίς νά πωληθῇ. Ο τυράννος νά σκάση κομματῖα νά γενῃ. Αληπασιζας δέ όμως έγνώρισεν εκεί, »Οτι με βίαν πλέον αϋτό δέν θά γενῃ. Οθεν εύθύς τούς κράζει, ως κόλας όμιλεῖ με τό κκκῃ τούς πέρνει, γῖλ νά φιλωθῇ

(α) «Μούλκι»: ιδιόκτησία. (Α' ολουνθεῖ)

(β) Το Δελβινάκιον όμαλῖον καλεῖται Έλληνιστί κατά τον Αθανάσιον τον Σπαργιέρην έν τῇ γεωγραφικῇ ιστορίῃ τῃς Ηπείρου.